

30. NEDELJA MED LETOM ŽE GNANJSKA

NEDELJSKO PISMO

župnija Prevalje

Mt 22,34–40

KDOR GOREČE LJUBI BLIŽNJEGA, GOREČE LJUBI BOGA

V današnjem času, ko tako tečemo drug mimo drugega, ker se nam mudi, da bi čim več zaslužili, čim več imeli, da bi iz življenja čim več iztisnili, veliko govorimo o ljubezni do sočloveka, ki pa nam največkrat ostane tujec. Tudi Jezus je govoril o ljubezni. Dejal je, da se ljubezen pokaže s tem, da za sočloveka kaj žrtvujemo. Če je treba, tudi svoje življenje. To je rekel in z dejanjem tudi pokazal. Svoje trdoglave učence je prepričeval, da morajo tudi oni tako delati, če hočejo, da bodo ljudje verjeli njihovim besedam.

Ljubezen do Boga in do bližnjega je postala osrednja zapoved, bistvo Jezusovega nauka in krščanstva. Pomen te zapovedi so poznali že v stari zavezi, posebno pismouki. Toda rajši so se spuščali v drobnarije in izdelali številne moreče predpise. Tudi mi, ki nam sveti zgled darujoče ljubezni našega velikega brata Jezusa in nas krepí njegova milost, se radi zatekamo k manjšimi in lažjim »zapovedim«: da se postimo, da molimo,

da hodimo k maši, da opravljamo pobožnosti prvih petkov, da od časa do časa prižgemo svečko pred kipom Marije, in mislimo, da smo kristjani najvišjega razreda! Doma pa se morda vrstijo prepiri, zanemarjamo vzgojo v družini, odnos z zakoncem, slabo skrbimo za vsakdanje potrebe, morda opravljamo, obrekujemo, a vse to nič ne vznemirja naše vesti. »Hinavci!« je zagrmel Jezus na farizeje. »Bogu dajete drobtinice, glavnega pa mu ne daste – svojega srca.« Ta opomin bi zaslužili tudi vsi mi.

Pa bo kdo rekel: po moje je edino pomembno to, da si dober in pošten, da nikomur ne delaš krivice. To je polovica največje zapovedi in tako ravnanje je pravilno, vendar mora najti hrano in oporo v njeni drugi polovici – ljubi svojega Boga z vsem srcem. Če ne priznam Boga nad seboj, ki mi daje pravo modrost, ki mi pravi, da je on naš skupni Oče in da smo zato vsi ljudje med seboj bratje, bom prejel ali slej doživel razočaranje nad ljudmi. Vabi nas k pobožnosti darovanja, ki dviga naš pogled kvišku in ga razširja k sočloveku.

Po: S. Čuk, Misli srca

Za duhovno rast

Kristusov evangelij razglša eno samo zapoved. Ko je neki farizejski učitelj postave vprašal Jezusa, katera je največja zapoved, je Božji učenik preprosto odgovoril: »Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem, z vso dušo in z vsem mišljenjem. To je največja in prva zapoved. Druga pa je njej enaka: »Ljubi svojega bližnjega, kakor samega sebe. Na teh dveh zapovedih stoji vsa postava in prerokij« (Mt 22,37–40).

Zapoved ljubezni je Kristus pred svojimi učenci večkrat poudarjal, da bi jim to bistveno novozavežno oznanilo zapisal globoko v srce. Še ob slovesu jim je malo pred svojim odrešitvenim trpljenjem nežno naročal: »To je moja zapoved, da se ljubite med seboj, kakor sem vas jaz ljubil ... (prim. Jn 15,12).« Da, ljubezen je tista, ki vliva zaupanje v srce in z zaupanjem mir in srečo.

Kdor ljubi s čisto nesebično Kristusovo ljubeznijo, tako sebe kot bližnjega, se nikogar in ničesar ne boji.

Več kot dvajset stoletij krščanstva priča o čudovitih delih ljubezni. Nepretrgan niz duhovnih in telesnih del se blešči pred našimi očmi in nas vzpodbuja, da bi tudi mi v našem mrzlem, od sovraštva razklanem veku, spolnili svojo dolžnost žive krščanske ljubezni. Zapišimo si z velikimi in neizbrisnimi črkami v svoj delovni program: Vsaj eno dobro delo vsak dan!

Iz čiste ljubezni storjena dobra dela so in ostanejo naša edina tolažba za tisti veliki dan, ki mora priti in se mu nihče ne bo izognil. Le dejanska ljubezen do Kristusa, to se pravi do vseh njegovih bratov in sestra, pa naj so sami po sebi našemu srcu blizu ali daleč, nas bo privedla na Kristusovo desnico, v večno Ljubezen samo.

/Dr. Stanko Janežič/

DANES JE ŽEGNANJSKA NEDELJA, ko se spominjamo posvetitve naših cerkva. To so sveti prostori, saj smo tu priče Jezusovemu darovanju pri sveti maši. Tu prejemamo Jezusa v sveti evharistiji. V cerkvi je podeljenih večina zakramentov.

Zahvalimo se torej danes Bogu za našo cerkev, pa tudi za vse cerkve sveta, kjer se lahko mi, njegovi učenci, vselej srečujemo z njim in

našo duhovno Materjo Marijo.

/Uvodi pri nedeljskih in prazničnih sv. mašah – leto A/

VOTLA JABLANA

Že od otroštva je bila Tinka najraje pod svojo jablano, ki je bila pomladi, ko so se veje starega drevesa odele v najlepše cvetove, kot nevesta z rdečimi lički; ki je poleti dajala globoko, hladno senco, jeseni pa najboljša

jabolka. Tinka jim je rekla kar »moje pepike«. Stara jablana je bdela nad otroškimi igrami in dolgimi pogovori med vnukico in dedkom. Pozimi pa je počivala in zbirala moči za novo pomlad.

Tako je bilo vse do tiste zime, ko je Tinka že hodila v drugi razred. Pod težkim snegom so omagale veje tudi na jablani. In proti pomladi je novi sneg prelomil drevo na dvoje. Šele takrat so videli, da je bilo deblo že votlo in da

se je jeseni jablana do konca razdala. Žalostna Tinka je prvič doživljala,

kako so stvari minljive, gledala votlo deblo in jokala. Pa ne dolgo. S prvim cvetjem je odkrila mlado jablano, kamor ji je dedek postavil mizico in stolčke. In življenje je teklo dalje.

Nekega jutra pa se je za hip ustavilo. Tinkin dedek se ni več zbudil in z njim so zaspale vse njegove lepe in tople besede. Hrup in veliko ljudi okoli hiše so deklico še bolj begali. Slišala je sosedo, ki je glasno modrovala:

»Tako ga je podrlo kot sneg tisto staro jablano – saj jo je celo sam sadil. Ja, ja. Takšni smo na starost kot ta votla jablana.«

»Votla jablana? Smo ljudje res kot votle jablane?« Besede so odmevale v Tinki, ki ni mogla razumeti.

»Kako lahko reče sosedo, da je bil dedek votel kot jablana?« je skoraj prijkala k mami in atiju. »Toliko je znal povedati, tako lepo je zapel, vse je imel rad. Pa še vedno se lahko pogovarjam z njim in se mi zdi, da me posluša. Vem, da me sliši!«

Komaj sta jo potolažila in ji dopovedala, da je človek vse kaj drugega kot votla jablana, da

predmeti, rastline in živali minejo, naša duša pa večno živi.

»Seveda – če si zasluži, živi v raju!« je potrdila Tinka. »In naš dedek je gotovo tam!«

Majda Strašek Januš

Oznanila

◆ [Zaradi ukrepov NIJZ-a in Slovenske škofovske konference je do nadaljnjega odpovedana udeležba vernikov pri sv. mašah. Duhovnik sam opravi sv. mašo brez navzočnosti vernikov po namenu, ki je objavljen. Prav tako je do nadaljnjega odpovedan verouk za vse osnovnošolske otroke od 1. do vključno 9. razreda.](#)

Za vse razrede veroučencev je veliko zanimivega in prijetnega gradiva /iz njihovih veroučnih knjig/ za osvajanje veroučne snovi na spletni strani Slovenskega katehetskega urada. Tole pa je link do katehez za domači verouk: <http://sku.rkc.si>.

[V času strožjih koronavirusnih ukrepov je cerkev odprta ves dan za osebno – privatno molitev. Za tiste, ki ne uporabljajo e-pošte, bo pri vходу v cerkev na razpolago Nedeljsko pismo.](#)

[Na polici za verski tisk pa naročniki lahko vzamejo Družino in Ognjišče.](#)

♦ Za praznik vseh svetih letos ne bo sv. maše v podružni cerkvi sv. Barbare na pokopališču. Duhovnik bo sam blagoslovil grobove.

Darovalci

Za novo žup. kuhinjo: Hedvika Rudl 80 €.

Za župnijske potrebe: Danica in Janez Gorjanc 100 €; N. N. 900 €.

Za misijone: Danica in Janez Gorjanc 100 €.

LEPA HVALA ZA DAROVE!

Svete maše

25. 10. 2020 – ŽEGNANJSKA NEDELJA

- za vse žive in pokojne župljane
- v dober namen

PONEDELJEK, 26. 10., Lucijan in Marcijan

- za zdravje

TOREK, 27. 10., Sabina

- za +Franca Pačnik, družina Dobrodel

SREDA, 28. 10., Simon in Juda Tadej

- za +Matildo Arl, obl. in +Adolfa

ČETRTEK, 29. 10., Narcis

- za +Pavilino Cigler, obl.

PETEK, 30. 10., Marcel

- za zdravje

SOBOTA, 31. 10., Bolfenk

- za +Ivanko Lečnik, sosedí Uršnik

1. 11. 2020 – VSI SVETI

- za vse žive in pokojne župljane
- za +Lovrenca Špiler in sorodnike

**Molitev za zdravje v času epidemije
koronavirusa COVID-19:**

*Oče usmiljenja in tolažbe, tvoj Sin
Jezus Kristus nam je s križem pokazal
vrednost trpljenja.*

*Pomagaj našim bratom in sestram, ki
že nosijo križ bolezni in so preizkušani.*

*Nakloni jim izboljšanje zdravja,
njihovim svojcem pa poguma in
zaupanja.*

*Vsem zdravstvenim delavcem nakloni
moči in zdravja, da bodo vztrajali v
ljubezni do bolnikov; raziskovalcem pa,
da bodo čim prej odkrili uspešno
zdravilo.*

*Nam in vsemu svetu daj svoj
blagoslov, da bomo rešeni bolezni in
se ti bomo mogli s tvojo Cerkvijo
zahvaljevati.*

Amen.

Sv. Marija, zdravje bolnikov – prosi za nas.

*Sv. Rok, zavetnik zoper kužne bolezni –
prosi za nas.*

*Vsi božji svetniki in svetnice – prosite
za nas.*

Izdajatelj: Župnija Prevalje, Na Fari 44,
2391 Prevalje; tel.: 02 824 02 21, ali
GSM: 041 390 700;

TRR: SI56 048700002867311;
uradne ure vsak dan po sv. maši;
e-mail: zupnija.prevalje@gmail.com.

www.zupnija-prevalje.si

Odgovornik: Franc Bralec, župnik in dekan